

DTO 2019 aneb To je Soumar?!

Přípravy:

Cesta za úspěchem jednoduše začala tím, že po neshodách s rozhodčími na DTO 2017 a „bojkotu“ DTO 2018, mě Bořek přemluvil, ať nedělám Duvalku a přidám se k letošní výpravě do Olomouce. Tentokrát jsme nic nepodcenili a cca měsíc a půl před turnajem začali testovat a trénovat nový formát. Oproti našemu „dvoukartovému“ formátu to byla změna, takže bylo potřeba se přeorientovat na trochu jiný Doomtrooper a vstřebat seznam omezených karet, který dokázal při přípravách nejednou zamotat hlavu.

Na seance docházela většinou celá jednotka, tudíž Já, Bořek, Mantraxxx, Michal (Čéga) a Ondřej (Brázdič), který ale dal i přes všechny možné výhrůžky nakonec před turnajem přednost pobytu v Krkonoších. Testovalo se hodně strategií, já sám jsem zkoušel asi čtyři, než jsem si přečetl, že Soumarova schopnost platí i na sabotáž, a ďábelská myšlenka byla na světě. Proroci a Luteránští učedníci jako jejich bodyguardi s OPM, „nenapadnutelní“ v Písečné bouři stahující soupeřovy bojovníky ze stanice a dělající tři vítězné body během kola. Po několika hrách si tenhle deck vysloužil přezdívku Troll, jelikož dokázal soupeře často pěkně vytočit.

S myšlenkou druhého decku v sideboardu jsme koketovali už od začátku, ale až spojení agresivních Zákopníků a defenzivního Trolldecku mi přišlo jako to pravé, proč vlastně původní deck po případné prohře změnit za jiný. Nutno podotknout, že v téhle době jsem Dannyho zasypával otázkami na výklady karet a i jeho rychlé odpovědi pomohly k hladkým přípravám.

Plánovali jsme jet už v pátek ráno, během dne obhlédnout město, večer lehce posedět s hráči a v sobotu být fresh na turnaj...to určitě :D

Pátek:

Z Chrudimi vyrážíme ve třech, v Pardubicích se připojuje Bořek. Cesta do Olomouce proběhla bez komplikací, tradiční Regiojet nezklamal. Strategicky vybraný hotel Gól splňoval všechny požadavky. To, že je součástí stadionu Sigmy Olomouc, bylo pro mě, fotbalového fanouška, příjemným zpestřením. Následovala procházka do města a oběd v centru. Kluci pak ještě na hotelu lehce zatrénovali, já spíš ladil formu na večerní setkání s hráči. Byl zamluvený salonek v restauraci Torture, kde se nakonec neodehrávalo žádné mučení, ale příjemné posezení, které šlo ruku v ruce s dobrým pitím a skvělým jídlem. Řešila se různá témata a samozřejmě hlavně Doomtrooper a vše s ním spojené. Většina hráčů odcházela v rozumný čas, ne však chrudimští, kteří se na doporučení ostatních legionářů ocitli ve Whisky baru. Nezůstalo jen u piva a několik hltů kořalky dokonalo slušnou kalbu. Na hotelu jsme s Mantraxxxem pokračovali, a co vám budu povídat, když jsem usínal, čas na mobilu 5:36 hod. nevěstil pohodové ráno :D

Sobota:

Vstávání bylo náročné, Bořek s Čégou stihli i snídani a vyrazili jako předvoj do několik desítek metrů vzdáleného Blues Rock Café, dějiště letošního turnaje. My se došourali několik minut před koncem oficiálně psané registrace a díky posunutému začátku turnaje jsme se stihli trochu fyzicky srovnat se včerejším ponocováním.

Obdivuju vedle nás rozestavěnou Warzone bitvu Kybertroniku proti Černé legii a netrpělivě čekám na rozlosování prvních zápasů. A už je to tu, prvním soupeřem mi bude starý známý Petr (Káca) z Pardubic. Černá legie založená na Razidech II, kde si Petr nadělal hromadu bodů přes Pozitivky a Burzu a neustále se pak léčil pomocí jejich schopností. Zajímavý deck, který ale podle mého zasloužil ještě o něco více péče a tréninku. První hru vyhrávám celkem v pohodě a není důvod sajdovat.

Druhá hra se láme ve chvíli, kdy se přes dva Odvály neprolížu k Amnezii, soupeř mi zabíjí Maxwella a vede na vítězné body. Poté začne Petr plně využívat svůj dvouminutový limit na kolo, a ač nerad, musím ho trochu popohánět. Hru nakonec na čas prohrávám, ale upřímně si myslím, že hrát ještě 10-15 min., tak partii otočím a vyhraju. 1:1 ale není tragédie a nedostanu tudíž snad nějak extra těžkého soupeře do druhého kola.

Los mi přiřadil Age, u kterého mě docela strašil jeho výsledek z první hry, v níž porazil Zacka 46:0, takže jsem čekal nějaké „super kombo“. Naštěstí hrál Age šumící Mladé strážce, které jsem mu přes korporální války Imperiálu rušil pravidlem embarga. Pak jsem mu vždy v podobné fázi zabil Duranda (tím začalo sbírání Kardinálských skalpů :D) a dosabotoval. Konečný výsledek dvakrát 30:0 za cca 15 min.

Čas navíc využívám k lehké svačině a obcházení ostatních hracích stolů. Oblíbím si duo Táta a malej synátor v tričkách Doomtrooper hrající Kybertronik a jsem rád, že i tahle přehlížená korporace má na turnaji zastoupení.

Třetím soupeřem je Kuprs. Čekám už nějaký opravdu těžký zápas, ale přichází takřka ideální deck pro moje Zákopníky, a to Černá legie plná Cairathů, tudíž nic, s čím by si Sochor a Strathgordon neporadily :). Kuprs se mi přiznal, že deck stavěl den před turnajem a vůbec ho netestoval. Výsledek byl jednoznačný a bez nějakých zvrátů. Naše „skoro profi“ příprava začínala nést ovoce a já si věřil na postup do čtvrtfinále.

Poslední soupeř v základní fázi byl Kach. Toho jsem už v pátek tipoval na Renegátské odpadlíky a nemýlil jsem se :). Bohužel pro něho Renegát taky není osobnost a Sochor tedy společně s automaticky zabíjejícími Zákopníky opět úřadoval. Po první hře Kach zkušeně nasajduje, mně to totálně nechodí a pomocí Dominika mi naděluje „kanára“.

První facka v pohodovém tažení, ale postup je doma, takže nezoufám. Začínám trochu litovat, že jsem obětoval místo v původním decku pro čtyři karty, které se hodily pouze do Trolldecku, ale jeho chvíle měla teprve přijít.

Ze zbytku výpravy bohužel už nikdo nepostoupil, kluci měli shodně skóre 4:4 a to stačilo jen na konečné 12., 14. a 17. místo z 29 registrovaných.

Ve čtvrtfinále mě čekal Jarda8 z Vyškova se svým útočným Bratrstvem. V první hře jsem sice opět zabil dalšího kardinála, tentokrát Dominika, ale Atentátnické brnění ve spojení s častou Rozsáhlou ofenzívou bylo nad síly Imperiálu. Nastal čas nasajdovat a vytáhnout tajnou zbraň :). Jarda je z nového balíčku celkem rozhozený a já pomalu získávám náskok vítězných bodů. Pak přijde tvrdá rána v podobě Anihilace v situaci, kdy kontroluju hru a mám vyložené tři

bojovníky. Začínám se vidět na cestě domů s ostatními, ale Trolldeck mi ukazuje svou sílu a já druhou hru nakonec vyhrávám.

Ze třetí hry si toho moc nepamatuju, jediné asi že jsem se dostal do určitého „Sheldon“ módu a nevnímám okolí :D. Kluci odjeli posledním rozumným spojem a já zůstal sám před branami semifinále.

Tam mě čekal ne úplně oblíbený soupeř Kubas, vítěz minulých dvou ročníků. Další Bratrstvo, další kardinálové, Velká manipulace, Zdokonal se atd. Díky únavě a nevyspání si průběh hry moc nepamatuju. První hra byla celkem přetahovaná a druhou jsem už zcela ovládl a v poklidu vyhrál. Vše ze mě spadlo a já věděl, že už finále je velký úspěch.

Poslední překážkou za titulem byl pohodář Nikotin. Přípravy na hru se nesly ve velmi přátelském duchu a já tušil tuhý boj, jelikož Nikotin je ostřílený hráč a číslo jedna letošní DT Tour.

Neřešíme časový limit na hru a jdeme na to. Už vyložení korporačních válek ho nepotěší a Nikotin ví, že jeho Mladí stážci jsou k ničemu. Zbytek decku je opět Bratrstvo založené na Velké manipulaci s OPM a zabití vlastního zdokonaleného Duranda. Za mě trochu nuda, ale holt Bratrstvo bylo vždy nejhranější. Partii vyhrávám za pár minut, ale vnitřně cítím, že další hry nebudou tak jednoduché.

Nikotin dlouho sajduje a já se snažím neusnout. V druhé hře se bohužel projevuje únava naplno a já dělám někdy ve třetím kole osudovou chybu, když obětuju Mladého strážce s Minami jako šum. Později mi dochází, že ten tam měl být jako tzv. bloker, jelikož dalšího bojovníka mi Nikotin vyřazuje Vlnou poctivosti, mně už žádný nepříjde a Durand si v klidu dosabotuje.

Poslední hra rozhodne. Není na co čekat a doposud neporažený Trolldeck okusí také atmosféru finále. Většinu poslední hry si nepamatuju, přeci jenom se dohrávalo někdy v 11 hod. v noci, ale co si pamatuju je, že Trolldeck Nikotina dost zaskočil. Kartu Písečné bouře si četl i několikrát za kolo a došlo na důležitý moment, kdy jsem mu po stáhnutí bojovníků ze stanice nedovolil vratku a následné vyšumění karty Stáhněte se! Nikotinova práce s discardem, sajdem a knihovnou mi někdy připomínala „DJe za gramcema“ a téměř hodinovou partii nakonec rozhodlo kolo, kdy nejspíš Nikotin překombinoval svoje plány a nedokázal správně provést hlavní kombo. Dělán poslední vítězná a stávám se mistrem ČR pro rok 2019 :)

Rozebereme si (mimořádně naprosto bombastické!) ceny, rozloučím se s ostatními a nasedám do Plenitelského transportéru, řízeného Romanem Krupičkou, který mě zachránil a odvezl domů, což má u mě „schovaný“ a patří mu velký dík :)

...ještě několik slov k turnaji a formátu: Turnaj byl skvěle zorganizovaný, ale myslím, že by zasloužil větší prostory (kluci si pochvalovali prostory DTO 2018) vzhledem k účasti nejen hráčů Doomtrooperu, ale i Warzone. Formát byl svižný a svým způsobem zábavný, ale stále je zbytečně přešuměný a nebojuje se. Většinou řeší OPM nebo vyřazovací karty v čele s Vlnou poctivosti. Přidávají se nové edice, ale stejně se z nich hraje jen šumící Mladý strážce, který je neskutečně OP, a pro Doomtrooper pak není úplně dobré, že pětinu karet v decku tvoří karty, které mají nebo můžou mít šumící efekt. Uvidíme, jestli se dočkáme „zpomalení hry“, a i kdyby ne, chrudimská posádka potvrzuje účast a už se těší na příští ročník :)

Fuko